

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku M. Ż.
przy uczestnictwie S. Ż. i in. ,
o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 listopada 2007 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy oraz skargi kasacyjnej
uczestnika postępowania S. Ż.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 19 kwietnia 2007 r.,

- I. odrzuca skargę kasacyjną wnioskodawcy M. Ż.;**
- II. odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestnika S. Ż.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2007 r. Sąd Okręgowy w Ł. zmienił postanowienie Sądu pierwszej instancji i oddalił wniosek M. Ż. o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po K. Ż.

Od postanowienia tego wnieśli skargi kasacyjne wnioskodawca oraz uczestnik S. Ż.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, w ramach którego Sąd Najwyższy kontroluje wyłącznie stosowanie prawa, ma na celu – w interesie publicznym – ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego.

Skarżący uczestnik S. Ż. uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem istotnego zagadnienia prawnego, czy kategorię stwierdzenie przez spadkodawcę, że odwołuje wszystkie uprzednie testamenty może być odmiennie tłumaczone w oparciu o treść art. 948 § 1 k.c., a ponadto „jak daleko z uwagi na treść wyżej wymienionego przepisu może sięgać wykładnia sądowa co do treści rozporządzenia testamentowego”.

Zagadnienie wykładni testamentu, w tym w szczególności ustalania woli spadkodawcy przy uwzględnieniu wszystkich znanych i istotnych okoliczności, było już przedmiotem licznych orzeczeń Sądu Najwyższego i wypowiedzi w piśmiennictwie prawniczym. Chociaż w skardze wnioskodawcy zagadnieniu nadano formę uogólnioną, to w istocie sprowadza się ono do oceny pewnych kwestii o charakterze jednostkowym, które pojawiły się na tle konkretnych, specyficznych okoliczności sprawy i dotyczy twierdzeń i zarzutów mających przekonać o zasadności podstawy kasacyjnej naruszenia art. 948 § 1 k.c.

Wobec tego, że skarżący uczestnik nie wykazał występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia jego skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Wnioskodawca M. Ż. uzasadnił wniosek o przyjęcie jego skargi do rozpoznania tym, że jest ona oczywiście uzasadniona, bowiem „sformułowania testamentu z dnia 10.XI.2005 r. są jednoznaczne, a ich interpretacja przy pomocy

okoliczności sporządzenia testamentu nie może prowadzić do jego uzupełnienia czyli uzupełnienia woli testatora”.

W wypadku, gdy skarżący twierdzi, że jego skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą, w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywista” zasadność skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna wnioskodawcy, ograniczająca się w analizowanym zakresie do zacytowanych stwierdzeń, nie zawiera wymaganego uzasadnienia wniosku.

Nieusuwalny brak odpowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powoduje odrzucenie skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Uzasadniało to odrzucenie skargi wnioskodawcy przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.